

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/151/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225930
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Drnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1112225930.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave pred sudkyňou Mgr. Danielou Drnákovou v spore žalobcu: C.. G. H., U. XX.XX.XXXX, F. R. U. E. XX/XX, XXX XX Q., právne zastúpený: JUDr. František Sobek, advokát, Hertník 10, 086 42 Hertník, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Račianska 71, 813 11 Bratislava, o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 209.08.2012 domáhal voči žalovanej zaplataenia ušlého zisku vo výške 360.000,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 5.000.000,- eur, ako aj náhrady trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutím Slovenskej advokátskej komory (ďalej tiež SAK) bol od 01.07.2004 zapísaný do zoznamu advokátov. Dňa 05.10.2005 podala na neho prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene obžalobu za trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) účinného do 31.12.2005. SAK uznesením z 28.04.2006 číslo: 1176/2006, s účinnosťou od 03.05.2006 rozhodla voči nemu o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii. Okresný súd vo Q. ho trestným rozkazom z 11.04.2006, sp. zn. 2T 137/05 uznal vinným z vyššie uvedeného trestného činu a uložil mu peňažný trest 15.000,- Sk s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 4 mesiace. Proti tomuto trestnému rozkazu podal odpor, pričom Okresný súd vo Q. v následnom konaní rozsudkom zo dňa 17.12.2007, sp. zn. 2T 137/2005 rozhodol, že žalobca je vinný z vyššie uvedeného trestného činu a uložil mu podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 26.11.2009, sp. zn. 2To 54/09 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zrušil výrok o jeho vine a celý výrok o treste v napadnutom rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho uznal vinným z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a odsúdil ho k peňažnému trestu vo výmere 250 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 26.11.2009 a po jeho doručení uhradil na účet súdu predmetný peňažný trest dňa 08.02.2010. Dňa 09.04.2010 podal dovolanie proti vyššie uvedeným rozsudkom a žiadal ich zrušenie. Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 14.10.2010, sp. zn. 6Tdo 26/2010 rozhodol, že vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech žalobcu (obvineného) a preto tento rozsudok zrušil v časti žalobcu sa týkajúcej, a v tejto časti zrušil aj rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo 17.12.2007, sp. zn. 2T 137/2005 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Na základe vyššie uvedeného rozsudku ho Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 22.12.2010, sp. zn. 2T

137/2005 oslobodil spod predmetnej obžaloby. Na základe odvolania oboch strán vec prejednal Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením z 18.08.2011, sp. zn. 2To 99/2011 obe odvolania odmietol.

1.1. Z vyššie uvedených rozhodnutí, najmä ale z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že sudcovia Okresného súdu vo Zvolene, aj Krajského súdu v Banskej Bystrici postupovali v rozpore s príslušnými ustanoveniami Tr. zák. a Tr. por., čoho výsledkom bolo opakované porušenie zákona v jeho neprospech, keď posudzovaný skutok bol nesprávne kvalifikovaný a v konečnom dôsledku ani nebol trestným činom. Na základe takýchto hrubých pochybení nemohol od 03.05.2006 do 03.02.2012, teda viac ako 5 rokov a 9 mesiacov, vykonávať advokáciu, teda stratil možnosť mať príjem, nemohol sa ďalej profesionálne realizovať a odborne rásť. Svoju advokátsku kanceláriu musel zavrieť a stratil všetkých klientov, ktorých si počas výkonu advokácie získal. Prebiehajúce trestné konania ako aj zápis v registri trestov mu znemožnili zamestnať sa a vykonávať právnické povolanie. Podaním z 19.08.2011 požiadal o predbežné prerokovanie nároku, pričom žalovaná mu listom z 29.02.2012 oznámila, že jeho žiadosť bola predbežne prerokovaná, pričom jej nebolo vyhovené.

1.2. Za obdobie od 03.05.2006 do 03.02.2012 stratil na priemernom príjme z výkonu advokácie sumu 360.000,- eur, počítanú ako súčin 6 rokov a príjmu do 60.000,- eur ročne. Táto suma predstavuje jeho ušlý zisk, ktorý by pri pravidelnom behu vecí, nebyť protiprávneho konania mohol dôvodne očakávať ako zväčšenie jeho majetku. Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, teda o aký reálne dosiahnuteľný príjem prišiel. Uplatnená výška ušlého zisku nie je neprimeraná príjmom, ktoré sa pri výkone advokácie dosahujú a preto žiada, aby súd uložil žalovanej túto mu uhradiť.

1.3. V danom prípade však len samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a preto žiada aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 5.000.000,- eur a to najmä s prihliadnutím na to, že v r. 2000 získal vysokoškolské vzdelanie v odbore právo, následne v r. 2001 obhájil rigoróznou prácu, vykonal rigoróznou skúšku a stal sa doktorom práv, pracoval v období od 11.10.2000 do 30.06.2004 ako advokátsky koncipient a po vykonaní advokátskej skúšky dňa 10.05.2004 bol od 01.07.2004 zapísaný do zoznamu advokátov. Celý svoj profesijný život teda pracoval v oblasti práva, až do podania obžaloby v r. 2005. Ujma, ktorú utrpel je mimoriadne intenzívna, pretože sa neobmedzila len na oblasť pracovnú, ale dotkla sa ho intenzívne aj vo sfére osobného a rodinného života. V priebehu roka 2006 sa mu rozpadol dlhoročný partnerský vzťah, poznačený podaním obžaloby a aj pozastavením výkonu advokácie. Stratil možnosť vykonávať advokáciu, mať príjem, z ktorého by uhradil životné potreby svoje, aj vlastnej rodiny a pod.. Prebiehajúce trestné konania a opakované odsúdenia súdom prvého aj druhého stupňa, ako aj výkon trestu devastačne poznačili jeho vzťah s rodičmi, starými rodičmi a širšou rodinou. Starí rodičia ho prestali považovať za svojho vnuka, hanbili sa za neho pred okolím, takmer úplne sa stránili kontaktu s ním. Jeho otec riešil situáciu požívaním alkoholických nápojov a komunikuje s ním len veľmi málo a stručne. Verejné oznámenie jeho pozastavenia výkonu funkcie v bulletine Slovenskej advokácie, opakované vyčiarknutie zo zoznamu advokátov v r. 2008 a 2010 opäť v bulletine verejne oznámené, opakované disciplinárne konania vedené SAK voči nemu prispeli k tomu, že kolegovia a bývalí spolužiaci sa od neho odvrátili, nekomunikujú s ním, resp. len minimálne. Časť advokátov na neho hľadí ako na advokáta s kriminálnou minulosťou, na ktorú opakovane poukazovali ako napr. JUDr. D. R.. Došlo aj k zásahu do jeho spoločenského uplatnenia, po pozastavení výkonu advokácie musel každému z klientov vysvetľovať dôvody, pre ktoré už nemôže vykonávať právne služby a odovzdať spisy. Časť týchto klientov ho aj pod tlakom verejnej mienky dodnes považuje za vinného, alebo o jeho nevine aspoň pochybuje. Časť klientov aj v súčasnosti obmedzuje vzájomnú komunikáciu len na pozdrav, zostávajúci pristupujú k nemu len opatrne a len s ťažkosťami si budujú k nemu dôveru nevyhnutnú vo vzťahu klient - advokát. Je nepochybné, že nezákonné trestné konanie vzhľadom na jeho osobu, osobné a rodinné pomery, úctu k demokracii a právu, keď v každej veci konal čestne a svedomito, na jeho dovtedajší odborný rast, tvorivú prácu a profesionálny život, dôstojnosť a príkladnú činnosť advokáta neprimeraným spôsobom zasiahlo do jeho nemajetkovej sféry a preto sa uplatnená výška javí ako primeraná okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo a jeho osobe, ako aj jeho osobnému, citovému, rodinnému a profesionálnemu životu. Napriek tomu, že bol oslobodený, dodnes pociťuje difamujúce účinky nezákonných rozhodnutí, ktorých výsledkom je strata jeho cti, ľudskej dôstojnosti, rodinného zázemia a profesijného života. Trestné stíhanie vedené v rozpore so zákonom je dôvodom na satisfakciu zo strany štátu. Finančné zadosťučinenie je jedinou možnosťou. Primeranosť je potrebné zohľadniť vzhľadom na rozsah zásahu a to napriek tomu, že akékoľvek finančné odškodnenie už nemôže napraviť jeho postavenie v spoločnosti, aspoň z časti je ním vyjadrená sankcia štátu za postup voči nemu, ktorý nebol v súlade so zákonom.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení sa k doručenej žalobe žiadala túto ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedla, že žalobcom uplatnený nárok nespĺňa podmienky vymedzené v zákone č. 514/2003 Z.z. Odôvodnenie žalobcom požadovanej náhrady ušlého zisku vzbudzuje dojem, že žalobca vychádzal pri jeho vyčíslení z abstraktných príjmov, avšak pri takomto nároku možno vychádzať výlučne z individuálneho príjmu konkrétneho poškodeného. Paušalizovanie by poprelo účel aj význam peňažnej reparácie reálne dosiahnuteľného príjmu v rozhodnom období. Pri tomto nároku nestačí len pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť s istotou preukázané, že pri pravidelnom behu vecí mohol žalobca dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Pri výške ušlého zisku je rozhodujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému reálne malo dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Je zároveň nutné zohľadniť náklady, ktoré by žalobca musel vynaložiť na dosiahnutie príjmu. Žalobca k predmetnému nároku nepredložil žiadne dôkazy, preto je názoru, že nepreukázal existenciu majetkovej škody titulom ušlého zisku v uvedenej sume vzniknutej v príčinnej súvislosti s namietanými rozhodnutiami. Taktiež nepreukázal vznik žalovanej nemajetkovej ujmy, resp. nepreukázal túto v takom rozsahu, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, resp. že ujmu nie je možné uspokojiť inak (napr. už samotným oslobodením spod obžaloby). Svoje tvrdenia k tomuto nároku nepreukázal, pričom k jeho vyčiarknutiu zo zoznamu advokátov dňom 9.10.2008 došlo pre nezaplatenie príspevku na činnosť komory za r. 2007. Toto rozhodnutie SAK z 12.06.2008 bolo následne síce zrušené uznesením SAK z 18.04.2009, avšak žalobca bol opätovne vyčiarknutý zo zoznamu advokátov a to uznesením SAK z 09.09.2011 z dôvodu, že SAK neevidovala úhradu žalobcu na činnosť komory za r. 2010 v predpísanej výške. Aj keď žalobca napadol toto rozhodnutie žalobou na preskúmanie zákonnosti a Krajský súd v Banskej Bystrici na jeho návrh uznesením z 10.11.2011 odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia až do právoplatného skončenia konania, dňa 31.1.2013 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie NS SR, ktorým potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti uznesenia predsedníctva SAK z 09.09.2011 zamietnutá a tak žalobca bol z dôvodu vlastného zavinenia vyčiarknutý zo zoznamu advokátov vedeného SAK. Namietla aj tendenčné tvrdenia žalobcu o údajnom zásahu do pracovného života výlučne v dôsledku v tomto konaní namietaných rozhodnutí. Poukázala aj na to, že žalobca si v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16C 46/2013 uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 16.600,- eur titulom nesprávneho úradného postupu súdu pri zaslaní údajov registru trestov, kde túto ujmu opisuje v žalobe doslovne zhodne ako v tomto konaní. Tie isté okolnosti tak označuje raz ako dôsledok uvedeného nesprávneho úradného postupu súdu a vyčísluje ich na 16.600,- eur, inokedy za dôsledok nezákonných rozhodnutí v trestnom konaní a vyčísluje ich na sumu 5 mil. eur. V uvedenom konaní bola žaloba žalobcu zamietnutá. Žalovaná namietla aj uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy a poukázala na jej limitáciu vyplývajúcu z § 17 ods. 4 z.č. 514/2003 Z.z. Ďalej uviedla, že suma žiadaná žalobcom je maximálne premrštená a poukázala aj na rozhodnutie NS SR 4Cdo/171/2005, ktorý uviedol, že priznávanie premrštených súm by mohlo viesť k bezdôvodnému obohacovaniu a dokonca by mohlo bagatelizovať niektoré ujmy na iných základných právach. Aj pri porovnaní žalovaného odškodnenia s odškodnením priznávaným Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len ESLP) sa javí žalovaná suma ako zjavne neprimeraná. K otázke príčinnej súvislosti poukázala na § 8 ods. 2 písm. b/ z.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie.... Namietla preto absenciu priamej príčinnej súvislosti medzi namietanými rozhodnutiami a žalobcom tvrdenou škodou, keď zo skutkových okolností je zrejmé, že k vzniku škody žalobcu mohlo dôjsť výlučne v príčinnej súvislosti s uznesením SAK č. 1176/2006 o pozastavení výkonu advokácie žalobcu. Samotné trestné konanie a rozhodnutia v ňom nemohli byť primárnou a rozhodujúcou príčinou žalobcom tvrdenej škody, keďže samotné trestné konanie samo o sebe neznemožňovalo žalobcovi výkon jeho povolania, t.j. nezapríčinilo vznik majetkovej škody. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, pozastavenie výkonu advokácie bolo výlučne v dispozícii SAK, za čo žalovaná nemôže niesť zodpovednosť.

3. Žalobca v priebehu konania ďalej uviedol, že v prípade ním uplatneného ušlého zisku nejde o abstraktnú matematickú kalkuláciu, ale o reálne vyjadrenú majetkovú škodu, pričom je zrejmé, že mohol dôvodne očakávať zväčšenie majetku ku ktorému nedošlo práve preto, že nemohol vykonávať advokátsku prax v rozhodnom období. Ak žalovaná poukázala na rozhodnutia o jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, je zrejmé, že si zamieňa vyčiarknutie zo zoznamu s pozastavením činnosti. Poprel aj tvrdenie o duplicitate uplatneného nároku v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 16C 46/2013. Ním žiadaná náhrada nemajetkovej ujmy je vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi, dokonca je vyššia ako odškodnenie za ublíženie na zdraví, ťažkú ujmu, či

smrť, znásilnenie a pod., rozdiel však spočíva v tom, že obeti násilného trestného činu je ublížené iba raz, avšak on bol vystavený dlhodobej perzekúcii zo strany všeobecných súdov, dlhodobej neistote a niekoľkoročnému nezákonnému trestnému stíhaniu, bol opakovane uznaný vinným a odsúdený, bol na ňom vykonaný trest, pričom výška nemajetkovej ujmy zohľadňuje aj preventívno-sankčnú funkciu náhrady škody, ktorá sa pri osobách poškodených násilnými trestnými činmi nezohľadňuje. Neistotu striedala beznádej, každý deň tohto dlhého obdobia bol bezútešný, bez práce, sociálnych kontaktov, vylúčený zo spoločnosti skôr, ako bol odsúdený. K príčinnej súvislosti žalobca uviedol, že otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach a preto jej riešenie nie je možné uložiť znalcovi. Dodal, že advokátska komora mu pozastavila výkon advokácie práve na základe rozhodnutia štátneho orgánu. Ušlý zárobok preukazuje v konaní predloženým znaleckým posudkom, pričom podotýka, že ide len o minimálnu sumu, pretože podkladom pre znalkyňu neboli príjmy najlepších kancelárií. Trvá na žalovanej sume, pričom posudok preukazuje jeho minimálnu výšku. Upravil svoje vyjadrenie ohľadom obdobia za ktoré si uplatnil ušlý zisk a to tak, že ušlý zisk si uplatňuje za obdobie uvedené v znaleckom posudku, t.j. do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol oslobodený. K vyjadreniu žalovanej uviedol, že nebol oslobodený rozsudkom NS SR, ale až následne rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý zamietol odvolanie. Titulom jeho žaloby sú nezákonné rozhodnutia, za ktoré považuje rozhodnutie Okresného súdu vo Zvolene zo 17.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.11.2009. Znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s § 209 Civilného sporového poriadku. K nemajetkovej ujme poukázal na odôvodnenie rozsudku JUDr. Q. R. z Okresného súdu vo Zvolene č.k. 7C 20/06-160, ktorá v čase, keď ešte nebolo v predmetnej trestnej veci rozhodnuté uviedla, že s ohľadom na trestné konanie voči žalobcovi neuverila jeho výpovedi, ako aj na konanie C.. R. I., ktorá ho nezákonne odsúdila a 3 x bez postihu v rozpore so zákonom o registri trestov neoznámila zmeny v odsúdení žalobcu registru trestov a to v čase keď nastalo zahľadanie jeho odsúdenia zaplatením peňažného trestu, v čase, kedy jej bol doručený rozsudok NS SR, ktorý zrušil aj rozhodnutie Okresného súdu vo Zvolene v časti jeho sa týkajúcej a aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a ani po vynesení oslobodzujúceho rozsudku a obdobne postupovala aj v prípade jeho opakovanej žiadosti o vrátenie zaplateného peňažného trestu, keď jeho vrátenie odmietla a teda sa priamo podieľala na zásahoch do jeho práva na ochranu osobnosti. Takisto vyšetrovatelka mjr. H. iniciatívne, bez toho, aby bol pre to zákonný podklad, oznamovala SAK, že jeho trestná vec bola zaslaná na prokuratúru s návrhom na podanie obžaloby, keď rovnako aj okresná prokurátorka JUDr. L. podaním zo 7.4.2006 iniciatívne oznámila SAK, že bola na neho podaná obžaloba, dokonca túto aj zaslala. Poukázal aj na vystúpenie JUDr. L. na predsedníctve SAK dňa 8.11.2011, kde tento napriek tomu, že bol už právoplatne spod obžaloby oslobodený oboznamoval s tým, že podľa dostupných informácií mal byť právoplatne odsúdený a tiež na podania JUDr. R. a Mgr. E. adresovanými SAK, v ktorých sa negatívne vyjadrovali na jeho adresu.

4. Žalovaná v priebehu konania doplnila svoje vyjadrenie keď uviedla, že je potrebné ustáliť, či je titulom žaloby nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, čo sú dva samostatné tituly. K nemajetkovej ujme uviedla, že žalobca má nielen bremeno tvrdenia, ale aj bremeno dôkazné, nestačí len tvrdiť, že mu vznikli nejaké následky. Konanie sudkyň R., I., vyjadrenie C.. R. a E. nesúvisia s vecou, za ich konanie nemôže niesť žalovaná zodpovednosť. Spochybnila aj prehlásenie starej matky žalobcu a to vzhľadom na jej vek. Tak, ako už uviedla, žalobca sa domáhal nemajetkovej ujmy aj v konaní pred tunajším súdom sp. zn. 16C 46/2013, ktoré už bolo právoplatne skončené, keď krajský súd rozhodnutím zo 16.08.2017 č.k. 2Co 695/2014-157 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá. K predloženému znaleckému posudku uviedla, že tento bol vypracovaný na základe objednávky žalobcu a súd by naň nemal prihliadať z dôvodu, že znalca neustanovil, resp. vypracovanie posudku neinicioval sám. Žalovanej bola priamo odňatá možnosť akýkoľvek spôsobom participovať na postupe pri jeho vypracovaní, znalkyňa nemohla zohľadniť argumentáciu žalovanej. Posudok je jednostranný, čo spochybňuje jeho vierohodnosť. Za rozhodné obdobie znalkyňa pokladala obdobie 03.05.2006-18.08.2011, avšak žalobcom namietané nezákonné rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Q. 2T 137/05-764 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To 54/09) nadobudli právoplatnosť 26.11.2009 a boli zrušené rozsudkom NS SR zo 14.10.2010, preto znalkyňa neprípustne zohľadnila aj obdobie od 03.05.2006 do 16.12.2007 a od 15.10.2010-18.08.2011 a aj nasledujúce obdobie do r. 2017. Znalkyňa tiež vychádzala z fikcie, že by žalobca vykonával činnosť nepretržite, pričom stanovenie ušlého zisku nezakladá žiadnu fikciu ani domnienku jeho existencie. Namietla hypotetický výpočet vybratím konkrétnych „porovnateľných“ troch advokátov, čo popiera základný účel náhrady ušlého zisku, keď tieto údaje k domnelému ušlému zisku žalobcu nemajú žiadnu relevanciu a tieto údaje nemôžu obstáť ani vo svetle uvádzaných príjmov, ktoré sú niekoľkonásobne vyššie ako príjmy,

ktoré kedy žalobca dosahoval, namietla aj znalkyňou použitú výšku miery výdavkov žalobcu, výslednú sumu, ktorá je sumou pred zdanením, pričom rozhodovacia prax súdov ustálila, že pri nároku na náhradu ušlej mzdy je možné vychádzať len z čistej mzdy poškodeného subjektu a namietla, že znalkyňa pri vymedzení pojmu „ušlý zisk“ odkázala na rozhodnutie NS SR 4Cdo 319/2008, v ktorom sa však súd zaoberal predpokladmi vzniku škody v režime Občianskeho zákonníka medzi súkromnoprávnymi subjektami. Za absurdný považuje postup žalobcu, ktorý predložil posudok na sumu 87.430,- eur v konaní, avšak od žalovanej sa domáha za ušlý zisk sumy 360.000,- eur. Poukázala aj na to, že z obsahu rozhodnutia SAK o pozastavení výkonu advokácie jednoznačne vyplýva, že k tomuto došlo s ohľadom na prebiehajúce trestné konanie vedené voči žalobcovi a podanú obžalobu, preto neexistuje príčinná súvislosť s namietanými rozhodnutiami.

5. Súd vykonal stranami označené dôkazy a to výsluchom svedka Vasila D., oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi: osvedčením o zápise do zoznamu advokátov č. 3881, obžalobou prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen z 05.10.2005, 1Pv 139/05-34, rozhodnutím SAK č. 1176/2006 z 28.04.2006, rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene 2T 137/2005-764 zo 17.12.2007, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To 54/09 zo dňa 26.11.2009, záznamom o zložení peňažného trestu z 08.02.2010, rozsudkom Najvyššieho súdu SR (ďalej tiež NS SR) 6Tdo 26/2010 zo 14.10.2010, rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene 2T 137/2005-946 zo dňa 22.12.2010, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To 99/11 zo dňa 18.08.2011, oznámením SAK z 21.02.2012, č. 786/2012-KI/Ro, žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovanie nároku z 19.08.2011, podaním MS SR z 29.2.2012, č. 10083/2012/151, žalobou žalobcu z 25.02.2013 v konaní tunajšieho súdu 16C 46/2013, znaleckým posudkom č. 7/2019 znalkyne Ing. T. R., listom Okresnej prokuratúry Zvolen zo 07.04.2006, rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene 7C 20/06-160 z 20.02.2008, správou Registra trestov GP SR zo 06.02.2012, správou vyšetrovateľky z 22.09.2005 ČVS: ORP-23/OVK-ZV-2005, časťou zápisnice zo zasadnutia predsedníctva SAK, podaním JUDr. R. na SAK z 25.01.2006, podaním Mgr. E. E. na SAK a vyjadrením Hedvigy H. z 24.09.2019.

6. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za preukázané, že

6.1. Žalobca bol od 01.07.2004 zapísaný do zoznamu advokátov SAK. Dňa 05.10.2005 podala na neho prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene obžalobu za trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 písm. a/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) účinného do 31.12.2005, ktorý sa mal skutku dopustiť tak, že 13.07.2002 v dopoludňajších hodinách sa v meste Sliach, okr. Q., na ulici F. 8, v priestoroch fy AUTOXÉNIA s.r.o. Zvolen vydával za súdneho exekútora, ktorým v skutočnosti nebol a spoločne so spoluobvinenou v predmetnom trestnom konaní vyňali osobné motorové vozidlo zn. BMW 520 nemeckého evidenčného čísla, ktoré bolo predmetom záložného práva v zmysle občianskeho zákonníka na zabezpečenie úhrady pohľadávky za jeho opravu z dispozičnej moci poškodeného.

6.2. Rozhodnutím č. 1176/2006 z 28.04.2006 predsedníctvo SAK rozhodlo o pozastavení výkonu advokácie žalobcovi. V odôvodnení SAK uviedla, že podľa § 8 ods. 2 písm. b/ zákona SAK pozastaví výkon advokácie tomu, proti komu začalo trestné stíhanie až do právoplatného rozhodnutia vo veci, pričom poukázala na vyššie uvedenú obžalobu prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Zvolene.

6.3. Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 17.12.2007, č.k. 2T 137/2005/764 rozhodol, že žalobca je vinný z trestného činu uvedeného v obžalobe (bod 5.1. tohto rozsudku) a odsúdil ho na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, s podmieneným odkladom na 1 rok. Na základe odvolania žalobcu ako obžalovaného v trestnom konaní vec prejednal Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom z 26.11.2009, sp. zn. 2To 54/09 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zrušil výrok o jeho vine a celý výrok o treste v napadnutom prvostupňovom rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho uznal vinným z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a odsúdil ho k peňažnému trestu vo výmere 250 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 26.11.2009. Žalobca uhradil na účet súdu predmetný peňažný trest dňa 08.02.2010.

6.4. Na základe dovolania žalobcu ako obvineného v trestnom konaní Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 14.10.2010, sp. zn. 6Tdo 26/2010, rozhodol, že vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v neprospech žalobcu (obvineného) a preto tento rozsudok zrušil v časti žalobcu sa týkajúcej, a v tejto časti zrušil aj rozsudok Okresného súdu vo Zvolene zo 17.12.2007, sp. zn. 2T 137/2005 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili

podklad a prikázal Okresnému súdu vo Zvolene, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Okresný súd vo Zvolene následne rozsudkom zo dňa 22.12.2010, č.k. 2T 137/2005-946 oslobodil žalobcu (ako obžalovaného v trestnom konaní) spod predmetnej obžaloby podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 31.12.2005, pretože skutok nie je trestným činom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uznesením z 18.08.2011, sp. zn. 2To 99/2011 odvolania prokurátora aj obžalovaného zamietol.

6.5. SAK listom z 21.02.2012, č. 786/2012-KI/Ro oznámila žalobcovi, že predsedníctvo SAK na zasadnutí 03.02.2012 rozhodlo o zrušení pozastavenia jeho výkonu advokácie s účinnosťou od uvedeného dátumu.

6.6. Žalobca podaním z 19.08.2011 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku, ktoré bolo doručené žalovanej 24.08.2011, pričom táto listom z 29.02.2012 žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť bola predbežne prerokovaná, avšak tejto ako nedôvodnej nebolo vyhovené.

6.7. Zo súkromného znaleckého posudku č. 7/2019, predloženého v konaní žalobcom, vypracovaného znalkyňou Ing. T. R., znalkyňou v odbore Ekonomia a manažment, účtovníctvo a daňovníctvo, k určeniu pravdepodobnej výšky príjmu žiadateľa z výkonu advokácie od 03.05.2006, kedy bol zadávateľovi pozastavený výkon advokácie až do 18.08.2011 (právoplatnosť trestného konania vedeného na OS Zvolen pod sp. zn. 2T/137/2005) vyplýva, že znalkyňa pri stanovení výšky ušlého zisku vychádzala z predpokladu, že by zadávateľ vykonával predmet činnosti nepretržite v danom období, pričom nevie potvrdiť, ani vyvrátiť predpokladanú skutočnú výšku príjmov, ktoré by zadávateľ v prípade súvislého výkonu činnosti dosiahol. Z uvedeného dôvodu znalkyňa stanovila mieru rizík, ktoré ovplyvňujú výšku ušlého zisku. Rovnako vychádzala z predpokladu, že by zadávateľ dosiahol príjmy porovnateľné s advokátmi a právnikmi v regióne sídla, teda vo Zvolene, resp. v Bansko-Bystrickom kraji, prípadne spolužiakov (bod 2.2. posudku). Ušlý zisk bol zistený výpočtom s úpravou o mieru rizík, keď znalkyňa uviedla, že výpočet ušlého zisku je len znaleckým odhadom vypočítaným na základe dostupných podkladov, keď za r. 2005 mala k dispozícii faktúry, dodacie listy, výpisy z bankových účtov, za r. 2005 účtovnú a daňovú evidenciu. Za r. 2006-2011 mala údaje od porovnateľných troch advokátov a podnikového právnika zamestnanca štátnej organizácie, z internetu verejne dostupné údaje o výške príjmov v národnom hospodárstve, pričom zistila, že zadávateľ v sledovanom období nepoberal žiadne iné príjmy. Zadávateľ dosiahol za r. 2005 príjmy vo výške 11.574,08,- eur, zohľadnené bola i výška príjmov po prerušení advokátskej činnosti a to za r. 2012-2017 (bod 2.4. posudku), pričom na základe výpočtu dospela znalkyňa k záveru, že pravdepodobná výška príjmu zadávateľa z výkonu advokácie za obdobie od 03.05.2006-18.08.2011 bola 87.432,07,- eur.

6.8. Okresný súd vo Zvolene v konaní pred sudkyňou JUDr. Q. R. v právnej veci žalobcu JUDr. G. H. proti žalovanému JUDr. C. E., o zaplatenie mzdy a ostatných nárokov, v odôvodnení rozsudku č.k. 7C 20/06-160 zo dňa 20.02.2008 uviedol, že: „Súd preto zhodnotil výpoveď žalobcu v súvislosti s jeho tvrdením o neprevzatí peňazí, prihliadol na trestné konanie, ktoré sa vedie voči žalobcovi a neuveril mu, že sumy 20.000,- Sk a 30.000,- Sk od žalovaného neprevzal...“.

6.9. Zo správy Registra trestov IX Spr 4/12-4 z 06.02.2012 žalobcovi vyplýva, že register trestov vykonal na základe jeho žiadosti preverenie záznamov v evidencii a následne sa obrátil na OS Zvolen, aby vykonal zmenu v evidencii Registra trestov. Okresný súd Zvolen dňa 02.02.2012 požiadal Register o vrátenie založeného tlačiva č. 2T 137/2005, čím bola vykonaná zmena v evidencii Registra. V súčasnosti na žalobcu nevedie Register žiadny záznam.

6.10. Vyšetrovateľka PZ listom z 22.09.2005 ČVS: ORP-23/OVK-ZV-2005 oznámila SAK, že dňa 19.9.2005 bola na Okresnú prokuratúru vo Zvolene odoslaná trestná vec žalobcu s návrhom na podanie obžaloby. Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen listom zo 07.04.2006 oznámila SAK, že na základe žiadosti SAK zo 07.03.2006 jej zaslala v prílohe fotokópiu obžaloby na C.. G. H..

6.11. Na zasadnutí predsedníctva SAK JUDr. L. informoval k návrhu na vyčiarknutie zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. X písm. f/ zákona o advokácii, t.j. pre omeškania so zaplatením príspevku na činnosť komory o viac ako 6 mesiacov, že „kancelária komory pozvala žalobcu na rokovanie aj z dôvodu prípadného postupu podľa § 7 ods. 1 písm. d/ zákona o advokácii vzhľadom na to, že podľa dostupných informácií mal byť právoplatne odsúdený pre spáchanie úmyselného trestného činu. Príslušný okresný súd opakovane odmietol potvrdiť túto informáciu.“

6.12. JUDr. R. D., advokát, listom z 25.1.2006 oznámil SAK ako splnomocnený zástupca poškodenej strany - obchodnej spoločnosti K. S., s.r.o. Zvolen, že JUDr. G. H. bol už obžalovaný z trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 209ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a vec je vedená Okresným súdom vo Zvolene pod sp. zn. 2T 137/05, na trestné stíhanie žalobcu a skutkový stav veci upozornil SAK v sťažnosti aj Mgr. E. E. za spoločnosť AUTO XENIA, s.r.o. a navrhol voči nemu začať disciplinárne stíhanie.

6.13. Hedviga H., nar. 17.10.1921, stará matka žalobcu, vo svojom písomnom vyjadrení z 24.09.2019 uviedla, že v priebehu r. 2006 sa od jeho matky, jej dcéry a neskôr aj od iných dozvedela, že žalobca je trestne stíhaný a nemôže preto vykonávať prácu advokáta. Jej dcéra jej uviedla, že najbližšia rodina už nechce s ním mať nič spoločné, nebudú sa kontaktovať s niekým, kto je trestne stíhaný a že celej rodine urobil veľkú hanbu, pretože sa o tom hovorí vo Zvolene aj v Banskej Bystrici a keď bude odsúdený už ho nechce vidieť. Telefonovala preto žalobcovi, ktorý jej následne pri návšteve všetko vysvetlil. Nemala dôvod mu neveriť, verila v jeho nevinu, keď opísala prípad jej otca, ktorý bol nezákonne v r. 1951 odsúdený a v plnej miere bol oslobodený a rehabilitovaný až v r. 1994. Takto sa aj vyjadrovala pred okolím. Prestala reagovať na rôzne telefonáty od jej neznámych ľudí, ktorí ju trápili otázkami na trestné stíhanie žalobcu. Situáciu znášala ťažko, vnuk sa trápil, bol apatický a depresívny, stal sa z neho uzatvorený, stále zamyslený a smutný človek. Vie o tom, že ho v tomto období opustila dlhoročná priateľka, aj kamarátov mu zostalo len málo. Trápi ju vzťah jeho rodičov a súrodencov, ktorí sa od neho úplne dištancovali, jeho otec začal preto popíjať a napokon umrel, matka sa s ním odvtedy vôbec nerozpráva, rovnako aj obaja súrodenci. Uviedla, že na vnuka je hrdá, že napriek rokom nezákonného trestného stíhania trpezlivo znášal rôzne príkoria, vzoprel sa zlu a vydržal.

6.14. Svedok H. D. vo svojom výsluchu uviedol, že má firmu a bol klientom žalobcu. Bol s ním spokojný, kým mu tento neoznámil, že už nemôže robiť advokáciu. Pracovali spolu asi rok alebo dva, presné roky nevie. Počítal, že to nebude dlho, uzavreli aj zmluvu o zastupovaní ešte kým riadne pracoval a to na zastupovanie vo forme paušálu s odmenou mesačne od 20 do 25 tisíc Sk, odstupňované to bolo podľa obtiažnosti, robil všetko, čo sa týkalo právneho zastúpenia. Zo začiatku teda čakal, ale potom už nemohol, našiel si nového právnik. Naďalej sú v priateľskom vzťahu, občas sa stretnú.

7. Žalobca v konaní navrhol aj výsluch svedkov: B.. W. M., M. Tö-kölyho a Ing. C. G., JUDr. Q. R. a JUDr. R. I., pričom súd uznesením na pojednávaní dňa 14.07.2020 rozhodol, že tieto výsluchy nevykoná. Žalobca navrhol v podaní doručenom súdu dňa 26.09.2019 výsluch svedkýň JUDr. Q. R. k jeho nároku na nemajetkovú ujmu, keď menovaná ako sudkyňa Okresného súdu vo Zvolene v odôvodnení rozsudku v občiansko - právnej veci vyhodnotila jeho výpoveď v konaní (v ktorom vystupoval ako žalobca) ako nedôveryhodnú s ohľadom na voči nemu prebiehajúce trestné konanie, k čomu doložil žalobca aj predmetný rozsudok. Výsluch svedkyne JUDr. R. I. v danom čase tiež sudkyne Okresného súdu vo Zvolene žiadal žalobca k tomu, že táto ho súdila a odsúdila v trestnom konaní, pričom tri krát v rozpore so zákonom o registri trestov neoznámila zmeny v jeho odsúdení registru trestov. Skutočnosti, ku ktorým mali byť uvedené svedkyne vypočuté žalobca doložil aj listinnými dokladmi a súd mal za to, že tieto by boli nadbytočné a nesúvisiace s predmetom konania, preto rozhodol o tom, že ich nevykoná. Výsluch svedkov B.. W. M., M. F. a B.. C. G. navrhol žalobca ako bývalých klientov v súlade s predbežným právnym názorom súdu na preukazovanie ušlého zisku a to v podaní doručenom súdu dňa 03.02.2020, teda už po ukončení sudcovskej koncentrácie konania o ktorej boli strany konania poučené na pojednávaní 10.09.2019, pričom po poučení podľa § 153 Civilného sporového poriadku a zaslaní vyjadrenia žalovanej sa žalobca vyjadril podaním doručeným 26.09.2019 a aj na pojednávaní 22.11.2019.

7.1. Podľa § 153 Civilného sporového poriadku

(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

7.2. Žalobca predložil návrh na výsluch uvedených svedkov až po skončení konania v zmysle vyššie cit. § 153 Civilného sporového poriadku, pričom ničím nepreukázal, že tieto nemohol predložiť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania a vykonanie týchto dôkazov by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Zároveň súd dodáva, že len samotné svedecké výpovede by bez ďalšieho neboli spôsobilé preukázať nárok na ušlý zisk žalobcu, najmä jeho výšku a iné dôkazy žalobca v konaní nepredložil, ani nenavrhol. Z uvedených dôvodov súd rozhodol, že výsluchy uvedených svedkov nevykoná.

8. Základ uplatneného nároku žalobcu súd posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

9. Podľa § 1 písm. a/ z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase vydania nezákonného rozhodnutia, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ cit. z.č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok usta-novených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods. 2 cit. z.č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 cit. z.č. 514/2003 Z.z.

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 cit. z.č. 514/2003 Z.z.

(1) Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'učinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

10. Podľa citovaných ustanovení z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch alebo existencia nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou/nemajetkovou ujmou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

11. Ku skúmaniu existencie prvej podmienky objektívnej zodpovednosti štátu za škodu a to existencie nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postup súd uvádza, že vykonaným

dokazovaním bolo preukázané, že žalobca bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 137/2005-746 zo dňa 17.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 54/09 z 26.11.2009 k peňažnému trestu vo výmere 250 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.11.2009, pričom na základe rozsudku NS SR zo dňa 14.10.2010, sp. zn. 6Tdo 26/2010 v dovolacom konaní boli uvedené rozsudky v časti týkajúcej sa žalobcu (v konaní obžalovaného) zrušené pre porušenie zákona v neprospech obvineného a Okresnému súdu vo Zvolene bolo prikázané vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť, na základe čoho následne Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 22.12.2010, č.k. 2T 137/2005-946 oslobodil žalobcu (ako obžalovaného v trestnom konaní) spod predmetnej obžaloby a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uznesením z 18.08.2011, sp. zn. 2To 99/2011 odvolania prokurátora aj obžalovaného zamietol. Žalobca uviedol, že svojich nárokov sa domáha titulom nezákonného rozhodnutia, za ktoré označil rozsudok Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 137/2005-746 zo dňa 17.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 54/09 z 26.11.2009. Súd konštatuje, že boli naplnené podmienky uvedené vo vyššie cit. § 5 ods. 1 a v § 6 ods. 1 a 2 z.č. 514/2003 Z.z., keď právo na náhradu škody si uplatňuje žalobca ako obžalovaný v predmetnom trestnom konaní a uvedené právoplatné odsudzujúce rozhodnutie bolo zrušené pre nezákonnosť rozsudkom NS SR sp. zn. 6Tdo 26/2010 zo dňa 14.10.2010, pričom žalobca podal proti odsudzujúcemu prvostupňovému rozsudku Okresného súdu Zvolen 2T 137/2005-746 odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Súd teda dospel k záveru, že žalobca preukázal uvedenú podmienku zodpovednosti štátu za škodu, t.j. existenciu nezákonného rozhodnutia.

12. Súd následne skúmal ďalší predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to existenciu škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na ušlý zisk vo výške 360.000,- eur za obdobie od 03.05.2006, kedy mu bol pozastavený výkon advokácie až do 18.08.2011, kedy Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením zamietol odvolania prokurátora i žalovaného voči oslobodzujúcemu rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 137/2005-946 z 22.12.2010. Na preukázanie svojho nároku predložil súkromný znalecký posudok I.Q.ej, podľa ktorého pravdepodobná výška príjmu zadávateľa z výkonu advokácie za obdobie od 03.05.2006-18.08.2011 bola 87.432,07,- eur a taktiež navrhol výsluch svedka Potičného ako bývalého klienta, ktorý bol aj v konaní vypočutý. Žalobca XX.XX.XXXX, že znalecký posudok preukazuje minimálnu sumu ušlého zisku, pričom trvá na žalovanej sume. K výške žalovanej sumy (pôvodne uplatnenej za obdobie od 03.05.2006 do 03.02.2012, od kedy predsedníctvo SAK rozhodlo o zrušení pozastavenia jeho výkonu advokácie) žalobca uviedol, že nie je neprimeraná a je počítaná ako súčin 6 rokov a príjmu do 60.000,- eur ročne. Táto suma predstavuje jeho ušlý zisk, ktorý by pri pravidelnom behu vecí, nebyť protiprávneho konania mohol dôvodne očakávať ako zväčšenie jeho majetku a nie je neprimeraná príjmom, ktoré sa pri výkone advokácie dosahujú. Žalovaná sporovala uvedený nárok žalobcu. Namietla jednostrannosť znaleckého posudku, ktorý vychádzal len z podkladov žalobcu, hypotetickosť výpočtu v znaleckom posudku použitím príjmov vybraných troch „porovnatel'ných“ advokátov, čo popiera základný účel ušlého zisku, zohľadnené obdobie, znalkyňou použitú mieru výdavkov žalobcu, skutočnosť, že výsledná suma je sumou pred zdanením aj to, že znalkyňa pri vymedzení pojmu „ušlý zisk“ odkázala na rozhodnutie NS SR 4Cdo 319/2008, v ktorom sa však súd zaoberal predpokladmi vzniku škody v režime Občianskeho zákonníka medzi súkromnoprávnymi subjektami.

12.1. Z judikatúry (napr. uznesenie NS SR 4Cdo 319/2009) vyplýva, že ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného prínosu a nestačí len pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí, nebyť v tomto prípade nezákonného rozhodnutia, mohol žalobca dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku tohto nezákonného rozhodnutia. Súd pri posudzovaní tohto nároku na margo obrany žalovanej k jednostrannosti znaleckého posudku uvádza, že možnosť predloženia súkromného znaleckého posudku vyplýva z ustanovenia § 209 Civilného sporového poriadku, pričom žalobcom predložený posudok mal všetky zákonom predpísané náležitosti vrátane doložky, že znalkyňa si je vedomá následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Napriek tomu súd ako dôvodnú vyhodnotil obranu žalovanej, ktorá namietala hypotetickosť výpočtu v znaleckom posudku a súd sa plne stotožnil s jej argumentáciou, že porovnanie príjmov iných „porovnatel'ných“ advokátov, resp. právnikov nemôže preukázať reálne očakávaný zisk žalobcu. Tento napríklad v podobe úbytku klientov, zrušených uzavretých zmlúv o právnom zastúpení a ich premietnutia do finančného vyčíslenia však žalobca nepreukázal a k tomuto nepostačovala bez ďalšieho ani výpoveď

svedka Potičného, ktorý síce potvrdil, že prestal spolupracovať so žalobcom, keď už tento nemohol vykonávať advokáciu, ale neustálil obdobie spolupráce, či došlo k zrušeniu a akej zmluvy so žalobcom a v akej presne výške bola dohodnutá prípadná žalobcova odmena. Žalobca sám uviedol, že znalecký posudok predstavuje len preukázanie minimálneho ušlého zisku, zotrval na uplatnenej sume, pričom však neoznačil žiadne dôkazy na základe ktorých k tejto dospel. Súd teda konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a tento nárok vyhodnotil ako nepreukázaný.

13. Žalobca si v konaní uplatnil aj nemajetkovú ujmu a to vo výške 5.000.000,- eur, ktorú odôvodnil tak, ako je to uvedené v bode 1.3. a 3. tohto rozsudku. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že došlo ako sám tvrdil v značnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti a ostatným následkom, ktorými vznik nemajetkovej ujmy odôvodňoval. Okrem vlastného tvrdenia uvedeného v žalobe a v písomných vyjadreniach v konaní žalobca na preukázanie svojho nároku predložil viaceré listiny uvedené v bodoch 6.8.-6.13. tohto rozsudku, ktoré však nepreukazujú neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu zakladajúci právo na náhradu nemajetkovej ujmy, keď takýmto nie je odôvodnenie súdu v inej (občiansko-právnej) veci, kedy súd práve v odôvodnení rozhodnutia sa musí vysporiadať s tvrdeniami jednotlivých strán konania, ani nevykonané zmeny v Registri trestov, keď súd uvádza, že tieto boli podľa vyjadrenia žalovanej a ňou doloženej žaloby predmetom konania tunajšieho súdu sp. zn. 16C 46/213 v ktorom si žalobca uplatňoval dokonca totožne odôvodnenú nemajetkovú ujmu, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu pri vykonávaní zmien záznamov v Registri trestov, pričom jeho žaloba bola právoplatne zamietnutá. Taktiež oznámenie o podaní obžaloby vyšetrovatelkou PZ Slovenskej advokátskej komore a aj jej zaslanie okresnou prokurátorkou Okresnej prokuratúry Zvolen listom zo 07.04.2006 nepreukazuje neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu a to aj s poukazom na oprávnenie SAK v súvislosti s trestným stíhaním advokáta citované v rozhodnutí, ktorým bol žalobcovi pozastavený výkon advokácie (viď bod 6.2. tohto rozsudku), pričom súd poznamenáva, že okresná prokurátorka zaslala predmetnú obžalobu na základe dožiadania SAK, ako vyplýva z textu listu zo 07.04.2006. Ani ďalšími listinnými dôkazmi a to písomnou informáciou JUDr. R. ako zástupcu v trestnom konaní vystupujúcej poškodenej strany - obchodnej spoločnosti AUTO XENIA a podnetom G.. E. konajúceho za túto spoločnosť, ako aj vyjadrením JUDr. L. na predsedníctve SAK žalobca nepreukázal podľa názoru súdu neoprávnený zásah do osobnostných práv a existenciu nemajetkovej ujmy, keď za takýto neoprávnený zásah nie je možné považovať upozornenia, podnety alebo žiadosti o objasnenie alebo prešetrenie určitých okolností, ak boli vykonané v prostredí oprávnenom vec riešiť (viď napr. uznesenie NS ČR 28Cdo 95/2002), keď tieto boli adresované práve SAK, ako samosprávnej stavovskej organizácii advokátov. Súd podotýka, že z vyjadrenia JUDr. L. na predsedníctve SAK vyplýva, že toto vychádzalo z „dostupných informácií“, ktoré formuloval tak, že žalobca mal byť (nie „bol“) právoplatne odsúdený. Zásah do rodinného a osobného života žalobcu uviedla v písomnom vyjadrení stará mama žalobcu T. H., avšak čo sa týka reakcií rodiny žalobcu šlo o sprostredkované informácie, ktoré mala získať od jej dcéry, matky žalobcu, potvrdila aj, že žalobcu mala v tomto období opustiť priateľka, ale neuviedla dôvod rozchodu. Uvedené vyhlásenie vo vzťahu k jeho forme a obsahu vzhľadom na vek menovanej, nar. v r. 1921 spochybnila žalovaná, pričom však žalobca žiaden iný dôkaz neprodukoval. Na základe uvedeného súd aj tento nárok vyhodnotil ako nepreukázaný a preto sa nezaoberal ani jeho uplatnenou výškou a k nej viažucou sa obranou žalovanej.

14. Napokon súd skúmal aj tretí predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to príčinnú súvislosť medzi žalobcom uplatnenými nárokmi a nezákonným rozhodnutím. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku; ak

bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda - majetková ujma vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, nevznikla by ani majetková ujma. Súd sa tu stotožnil s námietkou žalovanej, že predmetné nároky nie sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Žalobca svoje nároky odôvodňoval od pozastavenia výkonu advokácie, keď odvtedy nemohol vykonávať advokátsku činnosť, stratil príjem, čím mu mal vzniknúť ušlý zisk, v dôsledku pozastavenia výkonu advokácie prišiel o klientov a musel im vysvetľovať dôvody pozastavenia (trestné stíhanie) v dôsledku čoho došlo k zásahu do jeho pracovného a spoločenského života, verejné oznámenie pozastavenia výkonu funkcie spôsobilo, že sa od neho odvrátili kolegovia a pod., avšak z dokazovania vyplynulo, že k pozastaveniu došlo rozhodnutím predsedníctva SAK z 28.04.2006 v dôsledku na žalobcu podanej obžaloby, pričom však žalobca výslovne uviedol, že svojho nároku sa domáha titulom nezákonného rozhodnutia a to rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. 2T 137/2005-746 zo dňa 17.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 54/09 z 26.11.2009, ktoré boli vydané až následne, v čase, keď už žalobca mal výkon advokácie pozastavený. Vzniknutú nemajetkovú ujmu spočívajúcu v zásahu do osobného života negatívnym prežívaním trestného stíhania a dopad na rodinný život síce žalobca odôvodnil príčinou súvislosťou s nezákonným odsúdením, avšak súd uvádza, že túto žalobca nepreukázal, tak ako to je uvedené v bode 13. tohto rozsudku. Taktiež súd dodáva, že aj keby predmetné zásahy do pracovného a spoločenského života, odvrátenie kolegov a pod. boli v príčinnej súvislosti so žalobcom uvedeným titulom a to nezákonným rozhodnutím, žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a tieto neboli v konaní preukázané.

15. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal súčasné splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., keď síce preukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, neunesol však dôkazné bremeno preukázania vzneseného nároku na ušlý zisk, ani na nemajetkovú ujmu a najmä nepreukázal príčinnú súvislosť medzi označeným nezákonným rozhodnutím a nárokom na uplatnený ušlý zisk a časť uplatnenej nemajetkovej ujmy a preto žalobu zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspešnosti žalovanej v spore, keď žalovaná bola v konaní plne úspešná. Súd žalovanej však nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.